

Surorile lui Isus Răscumpărătorul, Onești - Slănic Moldova

CENACOLE DE RUGĂCIUNE
pentru a invoca
reconcilierea

nr. 3 - martie 2008

"Euharistia
este
iubirea mea...
speranța mea,
fericirea mea!"

(Din scrierile
autobiografice
ale Victorinei Le Dieu)

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos, singurul Răscumpărător, care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorinei Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Credința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

Ca bucuria mea în ei să fie deplină

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

RUGĂCIUNI DE INTRODUCERE

- ✚ Dumnezeule, Tatăl cerului, care ni l-ai trimis pe unicul tău Fiul,
-ai milă de noi și susține-ne cu harul Tău.
- ✚ Cristoase, Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii, prezent cu adevărat în mijlocul nostru în Misterul Euharistic,
-ai milă de noi și umple-ne cu harul Tău.
- ✚ Duhule Sfânt, mângâietorul și maestrul adevărului,
-ai milă de noi și luminează-ne.
- ✚ Preasfântă Treime, adevărată comuniune dintre Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt, Trei Persoane divine într-o singură natură,
-ai milă de noi și întărește lucrarea Ta în noi.

Să ne rugăm: Presfântă Treime, de la care, prin care și în care sunt toate, te laudăm, te preamărim, te adorăm. Dă-ne te rugăm harul tău dumnezeiesc, ca să înțelegem pe deplin voința ta și să o împlinim, rămânând credincioși planului Tău, pentru mântuirea sufletelor noastre. Laudă, mărire și cinste îți aducem Ție, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte în toți vecii vecilor. Amin.

◆ DOAMNE, ÎNVAȚĂ-NE SĂ NE RUGĂM

1. Lunga rugăciune sacerdotală a lui Isus, la ultima cină, este o măreață rugăciune a inimii care își revarsă iubirea asupra întregii omeniri.

2. După exemplul rugăciunii lui Isus, rugăciunea noastră are nevoie de a se deschide spre orizonturile iubirii, are nevoie să comunice și să reverse asupra tuturor iubirea: „*Pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți*”, așa cum spunea Sf. Paul creștinilor din Corint.

1. „*Vie împărăția Ta!*” ne-a învățat Isus să ne rugăm. De aceea, în itinerarul rugăciunii este urgent să-i facem pe toți părtași de iubirea noastră .

2. Există o rugăciune care îi îmbrățișează cu adevărat pe toți. Iată-o: „*Isuse, dă-mi inima Ta!*”. Când ne rugăm astfel, cerem în mod real tot ceea ce Cristos ar vrea să ne dea.

1 Mai mult de atât nu putem cere. Când în tăcerea rugăciunii cerem inima lui Cristos, noi îi oferim omagiul celei mai mari iubiri. Este ca și cum i-am spune împreună cu Petru: „*Doamne, Tu știi totul, Tu știi că te iubesc*”.

2. Trebuie s-o facem cu curaj. „Nu obține lucruri mari cine se teme să ceară lucruri mari” (Guglielmo de St. Tierry). Dar trebuie să simțim nevoia de a cere pentru toți inima lui Cristos, până când „*Cristos va fi totul în toți*”.

1. Trebuie s-o cerem pentru persoanele pe care le iubim, pentru persoanele încredințate nouă, pentru persoanele care ne iubesc sau care nu ne iubesc. Însă să avem grijă ca să existe iubire în rugăciunea noastră: în timp ce cerem iubire pentru alții, ea să tresară deja în noi, cerând înainte de toate convertirea pentru noi, adică iubirea.

2. Vrem să sugerăm o tactică ce ni se pare înțeleaptă: când cerem inima lui Isus, să nu lăsăm să cadă în zadar cererea noastră,

s-o cerem cu o inteligență exprimată direct: „Doamne, dă-mi Inima ta! Ți-o cer pentru astăzi, pentru că mâine ți-o voi cere cu rugăciunea de mâine”.

1. Oare Isus nu ne învață să cerem pâinea cea de toate zilele? Să învățăm astfel a trăi în fidelitate față de Cristos toate evenimentele cotidiene și să fim atenți la voința sa chiar și în momentele critice ale zilei, când se face simțită oboseala, când fervoarea scade.

(Din îndemnurile părintelui Andrea Gasparino)

- *Cântec*

Din Evanghelia după Sf. Ioan (17, 1-24)

În acel timp Isus, ridicându-și ochii spre cer, a zis: „Tată, a venit ceasul: glorifică-l pe Fiul tău ca Fiul să te glorifice pe tine, pentru ca, precum i-ai dat putere asupra fiecărui om, să dea viață veșnică tuturor acelorora pe care i-ai dat lui. Iar viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos. Eu te-am glorificat pe pământ, împlinind lucrarea pe care mi-ai dat-o s-o fac, și acum, Tată, glorifică-mă la tine însuși cu gloria pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi fost lumea.

Am făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume. Ai tăi erau și mi i-ai dat, iar ei au ținut cuvântul tău. Acum au cunoscut că tot ce mi-ai dat este de la tine, căci cuvintele pe care mi le-ai dat, le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că am ieșit de la tine și au crezut că tu m-ai trimis.

Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că sunt ai tăi. Și toate ale mele sunt ale tale, și ale tale sunt ale mele, și am fost glorificat în ei. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, iar eu vin la tine. Tată sfânt, păstrează-i în numele tău pe care mi l-ai dat, ca ei să fie una ca și noi. Cât timp am fost cu ei, eu i-am păstrat în numele tău pe care mi l-ai dat și i-am păzit, și nimeni dintre ei nu s-a pierdut, în afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Acum însă, vin la tine și spun acestea în

lume ca să aibă bucuria mea deplină în ei. Eu le-am dat cuvântul tău iar lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, așa cum eu nu sunt din lume. Nu te rog ca să-i iei din lume, ci ca să-i păzești de cel Rău. Ei nu sunt din lume așa cum eu nu sunt din lume. Consacră-i în adevăr: cuvântul tău este adevăr. După cum m-ai trimis pe mine în lume, și eu îi trimit pe ei în lume și pentru ei mă consacru pe mine însumi, ca și ei să fie consacrați în adevăr.

Nu mă rog numai pentru ei, ci și pentru cei care vor crede în mine, prin cuvântul lor, ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis. Iar eu le-am dat gloria pe care tu mi-ai dat-o, ca ei să fie una, după cum noi suntem una: eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșiți în unire, încât să cunoască lumea că tu m-ai trimis și i-ai iubit pe ei, așa cum m-ai iubit pe mine.

Tată, vreau ca acolo unde sunt eu să fie cu mine și cei pe care mi i-ai dat, ca să vadă gloria mea, pe care mi-ai dat-o, pentru că tu m-ai iubit înainte de crearea lumii”.

Invitație la interiorizare:

„Tată, a venit ceasul: glorifică-l pe Fiul tău,

ca Fiul să te glorifice pe tine.

viața veșnică aceasta este:

**să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și
pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos.**

Am făcut cunoscut numele tău oamenilor
pe care mi i-ai dat din lume.

**Ai tăi erau și mi i-ai dat,
iar ei au ținut cuvântul tău.**

Eu mă rog pentru ei; nu mă rog pentru lume,

ci pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că sunt ai tăi.

Nu te rog ca să-i iei din lume,

ci ca să-i păzești de cel Rău.

Consacră-i în adevăr: cuvântul tău este adevăr.

**Pentru ei mă consacru pe mine însumi,
ca și ei să fie consacrați în adevăr.**

Acum însă, vin la tine și spun acestea în lume
ca să aibă bucuria mea deplină în ei.
Nu mă rog numai pentru ei,
ci și pentru cei care vor crede în mine, prin cuvântul lor,
ca toți să fie una,
pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis.
Eu în ei și tu în mine,
ca să fie desăvârșiți în unire.

Psalmul responsorial: (Ps 33)

**R. Gustați și vedeți cât de bun este Domnul;
fericiți cei care își află adăpostul în el.**

Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp,
lauda lui va fi fără încetare în gura mea.
Să se laude sufletul meu în Domnul!
Să audă cei umili și să se bucure!

Preamărați-l pe Domnul împreună cu mine,
să înălțăm numele lui împreună!
L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns
și m-a eliberat de orice teamă.

Priviți la el și veți fi luminați,
și fețele voastre nu se vor rușina.
Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat
și l-a scăpat de toate necazurile sale.

Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el
și-i scapă din primejdie.
Gustați și vedeți cât de bun este Domnul,
ferice de omul care se încrede în el.

Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții lui,
căci de nimic nu duc lipsă cei care se tem de el.
Bogații au sărăcit și îndură foame,
dar cei care îl caută pe Domnul nu duc lipsă de nimic.

Veniți, fiilor, ascultați-mă,
vă voi învăța frica de Domnul.
Cine este omul care dorește viața,
care vrea zile multe ca să vadă binele?

Ferește-ți limba de răutate
și buzele de vorbe înșelătoare;
fugi de rău și fă binele,
caută pacea și urmeaz-o.

◆ Cântec

◆ Sfântul Părinte Papa ne învață:

„*Misterul credinței*”. Cu această expresie pronunțată imediat după cuvintele de la consacrare, preotul proclamă misterul celebrat și-și manifestă uimirea în fața schimbării substanțiale a pâinii și a vinului în trupul și sângele Domnului Isus, e o realitate ce depășește orice comprehensiune umană. De fapt, Euharistia este prin excelență „misterul credinței”: „este compendiul și totalitatea credinței noastre”. Credința Bisericii este esențial o credință euharistică și se alimentează în mod deosebit la masa Euharistiei. Credința și Sacramentele sunt două aspecte complementare din viața Bisericii. Născută din vestirea Cuvântului lui Dumnezeu, credința este hrănită și crește prin întâlnirea cu Domnul înviat ce se realizează în Sacramente: credința se exprimă prin rit iar ritul întărește credința”. De aceea, Sacramentul altarului se află întodeana în centrul vieții Bisericii; „grație Euharistiei Biserica renaște mereu!”. Cu cât este mai puternică credința euharistică în Poporul lui Dumnezeu, cu atât este mai profundă participarea lui la viața bisericească prin adevărul convinsă a misiunii pe care Cristos a încredințat-o discipolilor săi. De aceasta este martoră istoria Bisericii. Orice mare reformă este legată, într-un fel, de descoperirea credinței în prezența euharistică a Domnului în mijlocul poporului său.

(din scrisoarea post sinodală „*Sacramentum Caritatis*”)

◆ SĂ ACLAMĂM: Doamne, dă-mi inima Ta!

Tată dăruiește-mi lumina ta
pentru a învăța să văd asemenea Ție,
să gândesc asemenea Ție,
să judec asemenea Ție,
Dumnezeul meu, lumină fără de apus!

Cristoase, dăruiește-mi Cuvântul Tău
pentru a învăța să ascult asemenea Ție,
să dialoghez asemenea Ție,
să primesc așa cum ai primit Tu,
Dumnezeul meu, adevăr infinit!

Duhule Sfânt, dăruiește-mi iubirea Ta,
pentru a învăța să mângâi asemenea Ție,
să iert asemenea Ție,
să iubesc asemenea Ție,
Dumnezeul meu, iubire nesecată! *(Carlo Ghidelli)*

Cântec

PE URMELE FONDATOAREI

A adora înseamnă a ne dezbrăca de noi înșine pentru a ne îmbrăca cu Dumnezeu fiindcă în fața lui tot ceea ce e inutil și aparent nu valorează nimic. A adora înseamnă a fi pătrunși de iubirea Sa dăruită și a ne angaja să devenim dar pentru ceilalți. A adora înseamnă a se oferi cu totul Domnului: „*Doamne, Dumnezeul meu, nu mai am nimic în afară de Tine, întărită de Tine vreau să mă dăruiesc tuturor acelor pe care îi vei pune pe calea mea. Vreau să fiu pentru ei hrană și băutură ca, prin mine să Te întâlnescă pe Tine, unicul Dumnezeu adevărat, iubire infinită, minunată speranță pentru viață*”. Înțelesese bine aceasta Victorine. Din multiplele expresii ce înfrumusețează scrierile sale autobiografice spicuim următoarele:

-,Iubesc și vreau să fac astfel încât orice ființă să iubească singura țintă spre care tinde întreaga mea ființă: Dumnezeu și numai Dumnezeu!”

-,O, măreție, iubire de neînțeles! Mă prostern în fața Ta, cred, iubesc și vreau să trăiesc din Tine, în Tine și pentru Tine. Așa să fie!”

-,Dumnezeu mă privește și eu îl privesc! Iubiți tot mai mult scumpa și prețioasa voastră viață: Isus! Eu îl iubesc în Tabernacolul nostru mic și sărac pentru toți aceia care l-au părăsit și pentru cei care nu-l iubesc”.

-,Vino, Isuse! Vino, Isuse, în sufletul meu! Vino și înflăcărează-mă! Iubirea Ta să-mi aprindă și să-mi consume inima. Eu vreau să mă încredințez total numai ție și să trăiesc din iubirea Ta!”

-,Am o sete nestinsă de a duce sufletele la Dumnezeul meu. Aș vrea ca iubirea sa să se răspândească pretutindeni. Dar înainte de toate nu doresc să fac altceva decât voința sa”.

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Lui Isus, care în seara Cinei de taină și-a oferit viața pentru noi prin sacrificiul crucii, să-i înălțăm lauda noastră spunând:

Noi te adorăm, Doamne, și ne încredem în tine!

- Pentru Biserica lui Dumnezeu, ca să aibă conștiința tot mai vie de a fi comunitate pascală generată de Cristos cel umilit pe cruce și preamărit în înviere. Să ne rugăm:
- Pentru omenirea întreagă, ca să se răspândească în lume vestea cea bună că prin Cristos s-a realizat deplina reconciliere între om și Dumnezeu, în om cu el însuși, între om și aproapele și numai în El mort și înviat pentru noi, vom găsi adevărata pace. Să ne rugăm:
- Pentru familiile și comunitățile noastre, ca în fiecare casă să se celebreze în bucurie și sinceritate Învierea Domnului ce întărește legăturile iubirii. Să ne rugăm:
- Pentru toate popoarele de pe pământ, ca să învingă ispitele violenței și ale războiului și să-și angajeze propriile energii și resurse pentru construirea unei păci durabile. Să ne rugăm:

- Pentru toți cei care trăiesc experiența durerii, ca să nu se lase învinși de descurajare, ci prin puterea credinței și solidaritatea celor din jur să simtă că Domnul este aproape de fiecare dintre ei. Să ne rugăm:
- Pentru cei care simt chemarea Domnului, ca să fie disponibili voinței sale în slujirea și edificarea poporului lui Dumnezeu. Să ne rugăm:
- Pentru tinerii însetați de valori și deseori incapabili să urmeze un drum sigur, ca ajutați de mărturia și rugăciunea noastră, să-l întâlnească pe Domnul și să stabilească cu el o profundă legătură de iubire. Să ne rugăm:
- Pentru noi toți, ca să ducem pacea în toate mediile în care trăim. Să ne rugăm:.

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită,
 iubire veșnică, Te ador, și Te rog,
 dacă acest lucru este conform voinței Tale,
 s-o glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu.
 Prin mijlocirea acestui suflet,
 pe care îl iubești în mod deosebit,
 Te implor, Dumnezeul meu,
 să-mi acorzi harul pe care Ți-l cer din toată inima:
 fă ca fiecare om și toate popoarele
 să se deschidă la dialog și reconciliere
 iar în lumea întreagă să domnească pacea.
 Primește rugăciunea mea Părinte, prin Isus Euharisticul
 care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt viețuiește și domnește
 în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

Dumnezeule care prin învierea lui Cristos ne redai viața veșnică, dăruiește poporului răscumpărat de tine credință puternică, speranță neclintită și iubire statornică pentru a aștepta fără îndoieli împlinirea promisiunilor tale. Prin Cristos Domnul nostru. Amin.

Cântec pentru repunerea Sfântului Sacrament.

Exemplul Marturisitorilor

Apostol al Euharistiei: Sf. Petru Iulian Eymar

Grație mărturisirilor făcute de către sora sfântului Petru Iulian Eymard, au ajuns până la noi câteva amintiri plăcute, inocente, precum dispariția copilului, căutat peste tot. Într-un târziu sora lui l-a găsit așezat pe scaunul din spatele altarului. Întrebat: „Ce faci aici? De atâta timp ești căutat.”, el a răspuns: „Stau lângă Isus și îl ascult”. Avea 4-5 ani. Crescând pietatea sa se consolida: el era atras de Euharistie. A ținut să viziteze zilnic Sf. Sacrament și simțea o foame vie față de Euharistie. Surorii sale, Marianne îi mărturisi de mai multe ori dorința de a deveni preot. Era vorba despre ceva ce depășea simplul sentiment. S-a inspirat mereu din devoțiunea euharistică. Dorea să-i aducă pe toți la Euharistie, a fost vocația și misiunea sa, până acolo încât poporul l-a numit: Tatăl Sf. Sacrament! În ultima sa reculegere personală, sfântul sintetizează astfel evoluția vocației sale: „Cel mai mare har al vieții mele a fost credința vie în Sf. Sacrament încă din copilărie: har de comuniune, har de devoțiune, harul vocației, harul apostolatului. Într-adevăr inima mea l-a iubit mereu pe Isus Euharisticul. Nimeni n-a mai posedat această inimă”.

(Reculegere, Saint-Maurice, 1868).

(Guglielmo Negri – Esempi Eucaristici)

***Mărturia sfinților ne călăuzesc
în descoperirea Euharistiei
și ne stimulează pentru a ne apropia
de acest dar
cu credința înviorată de iubire
și cu uimirea plină de recunoștință.***

Cântec sau rugăciune la Sfânta Fecioară Maria.